

DROŻNIK (1) *sb m*

N sg drożnik

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten co toczy, dłubie, rzeźbi w drzewie lub w metalu, tokarz: Tornarius, Drożnik/ tocznik. Mącz 458d.

Synonimy: dreznar, tocznik, tokarz.

Cf **DROŻYCIEL**

SB